

Keizerlijk Paleis Tokio

Het keizerlijk paleis is de hoofdresidentie van de keizer van Japan. Het is een groot parkachtig gebied gelegen in de wijk Chiyoda in Tokio en bevat verschillende gebouwen, waaronder het Fukiage-paleis waar de keizer zijn woonruimte heeft, het hoofdpaleis waar verschillende ceremonies en recepties plaatsvinden, enkele woningen van de keizerlijke familie, een archief, musea en administratieve kantoren.

Het paleisterrein en de tuinen van 1,15 vierkante kilometer zijn gebouwd op de plaats van het oude Edo-kasteel. Tijdens het hoogtepunt van de Japanse vastgoedzeepbel in de jaren tachtig werd door sommigen aangenomen dat de waarde van het paleisterrein hoger was dan die van al het onroerend goed in de Amerikaanse staat Californië.

Geschiedenis

Edo-kasteel

Na de capitulatie van het shogunaat en de Meiji-restauratie moesten de inwoners, waaronder de Shōgun Tokugawa Yoshinobu, het terrein van het Edo-kasteel verlaten. De keizer verliet het keizerlijk paleis van Kyoto op 26 november 1868, arriveerde bij het Edo-kasteel, bereikte zijn nieuwe residentie en hernoemde het naar Tōkei Castle . Op dat moment heette Tōkyō ook Tōkei. Hij vertrok opnieuw naar Kyoto, en na zijn terugkeer op 9 mei 1869 werd het omgedoopt tot Imperial Castle.

Eerdere branden hadden het Honmaru-gebied met de oude donjon verwoest (die zelf verbrandde tijdens de Meireki-brand van 1657). In de nacht van 5 mei 1873 verteerde een brand het Nishinomaru-paleis (voorheen de residentie van de shōgun), en in 1888 werd op de plek het nieuwe keizerlijke paleiskasteel gebouwd. Het kasteel heeft vele tuinen.

In 2004 werd een non-profitorganisatie "Rebuilding Edo-jo Association" opgericht met als doel een historisch correcte reconstructie van in ieder geval de belangrijkste donjon. In maart 2013 zei Naotaka Kotake, hoofd van de groep, dat "de hoofdstad een symbolisch gebouw nodig heeft", en dat de groep van plan was donaties en handtekeningen te verzamelen voor een petitie ter ondersteuning van de wederopbouw van de toren. Op basis van oude documenten was een reconstructieblauwdruk gemaakt. De Imperial Household Agency had destijds niet aangegeven of zij het project zou steunen.

Het oude paleis

In de Meiji-periode verdwenen de meeste bouwwerken uit het Edo-kasteel. Sommige werden vrijgemaakt om plaats te maken voor andere gebouwen, terwijl andere werden verwoest door aardbevingen en brand. Zo werden de houten dubbele bruggen over de gracht vervangen door stenen en ijzeren bruggen. De gebouwen van het keizerlijk paleis, gebouwd in het Meiji-tijdperk, waren gemaakt van hout. Hun ontwerp maakte gebruik van traditionele Japanse architectuur in hun uiterlijk, terwijl het interieur een eclectische mix was van modieuze Japanse en Europese elementen. De plafonds van de grote kamers waren bekleed met Japanse elementen; Westerse stoelen, tafels en zware gordijnen richtten de ruimtes echter in. De vloeren van de openbare ruimtes waren voorzien van parket of tapijt, terwijl de woonruimtes gebruik maakten van traditionele tatami-matten.

De belangrijkste audiëntiezaal was het centrale deel van het paleis. Het was het grootste gebouw op het complex. Daar werden gasten ontvangen voor publieke evenementen. Het vloeroppervlak bedroeg meer dan 223 tsubo of ongeveer 737,25 m². Binnen was het cassetteplafond in traditionele Japanse stijl, terwijl de vloer uit parket bestond. Het dak had dezelfde stijl als het

keizerlijk paleis van Kyoto, maar was bedekt met koperen platen in plaats van Japanse cipressendakspanen.

In de late Taishō- en vroege Shōwa-periode werden meer betonnen gebouwen toegevoegd, zoals het hoofdkwartier van het Imperial Household Ministry en de Privy Council. Deze structuren vertoonden alleen symbolische Japanse elementen.

Van 1888 tot 1948 heette het complex Palace Castle. In de nacht van 25 mei 1945 werden de meeste bouwwerken van het keizerlijk paleis verwoest tijdens de geallieerde bombardementen op Tokio. Volgens de Amerikaanse bommenwerperpiloot Richard Lineberger was Emperor's Palace op 29 juli 1945 het doelwit van hun speciale missie en werd het getroffen door bommen van 2000 pond. In augustus 1945, in de laatste dagen van de Tweede Wereldoorlog, had keizer Hirohito een ontmoeting met zijn Privy Council en nam hij beslissingen die culmineerden in de overgave van Japan in een ondergrondse schuilkelder op het paleisterrein, ook wel His Majesty's Library genoemd.

Als gevolg van de grootschalige vernietiging van het paleis uit het Meiji-tijdperk, werden in 1964-1968 een nieuwe grote paleiszaal en woningen gebouwd op het westelijke deel van het terrein, ontworpen door architect Junzō Yoshimura. Het gebied werd in 1948 omgedoopt tot Imperial Residence, terwijl het oostelijke deel werd omgedoopt tot East Garden en in 1968 een openbaar park werd.

Huidig paleis

Het huidige keizerlijke paleis omvat de bezuinigingen van het voormalige Edo-kasteel. De moderne Kyūden, ontworpen voor verschillende keizerlijke hoffuncties en recepties, bevindt zich in het oude Nishinomaru-gedeelte van het paleisterrein. Op een veel bescheidener schaal bevindt het Fukiage Palace, de officiële residentie van de keizer en keizerin, zich in de Fukiage Garden. Ontworpen door de Japanse architect Shōzō Uchii werd de moderne residentie in 1993 voltooid. Deze residentie is momenteel niet in gebruik en wordt voorbereid op Naruhito, die voorlopig zijn hoofdverblijfplaats behoudt in het voormalige Tōgū-paleis, omgedoopt tot Akasaka Palace terwijl hij daar verblijft.

Met uitzondering van de Imperial Household Agency en de East Gardens zijn de belangrijkste terreinen van het paleis over het algemeen gesloten voor het publiek, met uitzondering van gereserveerde rondleidingen van dinsdag tot en met zaterdag (die alleen toegang bieden tot het Kyūden Totei Plaza tegenover de Chowaden). Elk nieuwjaar (2 januari) en de verjaardag van de keizer (23 februari) mag het publiek binnenkomen via de Nakamon (binnenpoort), waar ze samenkomen op het Kyūden Totei Plaza. De keizerlijke familie verschijnt op het balkon voor de menigte en de keizer houdt normaal gesproken een korte toespraak waarin hij de bezoekers

begroet, bedankt en hen een goede gezondheid en zegeningen wenst. Delen van de Fukiage-tuin zijn soms open voor het grote publiek.

De oude Honmaru-, Ninomaru- en Sannomaru-complexen omvatten nu de East Gardens, een gebied met openbare toegang met administratieve en andere openbare gebouwen.

Het Kitanomaru-park ligt in het noorden en is de voormalige noordelijke omheining van Edo Castle. Het is een openbaar park en is de locatie van de Nippon Budokan. In het zuiden ligt de nationale tuin Kokyo Gaien.

Hoewel een groot deel van het terrein niet toegankelijk is voor het publiek, zijn er meerdere gevallen geweest van toeristen die probeerden het paleisterrein te betreden door in de gracht te zwemmen. In 2008 kleepte een Britse toerist zich naakt uit, dook herhaaldelijk in de gracht en zwom over de gracht in een poging te voorkomen dat hij werd gearresteerd, en gebruikte stenen en een plastic paal als wapens toen hij werd geconfronteerd met personeel en lokale politieagenten. Een soortgelijk incident vond plaats in 2013, waarbij twee dronken toeristen besloten te proberen het paleisgebouw binnen te sluipen nadat ze hun kleding hadden uitgetrokken en het water waren ingegaan bij de Sakurada-poort.